การศึกษากระบวนการในการสกัดเพคตินจากเปลือกโกโก้

A Study on the extraction of pectin from cocoa peels.

นิราวัลย์ บำรุงภักดี¹ วรรณภา กันหาป้อง,¹

ภัทรานุช ผงสุข, 2 ปิยะนุช เหลืองาม 2 และปิยพร วงศ์อนุ 2

Nirawan Bumrungpakdee¹ Wannapa Kanhapong¹

Pattranuch Pongsuk² Piyanuch Lue-ngarm² Piyaporn Wonganu²

E-mail: sb6340148213@gmail.com, sb6340148220@gmail.com

โทร : 0630193972, 0610704866

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการสกัดเพคตินจากเปลือกโกโก้ โดยใช้กรดที่แตกต่างกันต่อปริมาณ และสมบัติของเพคติน กรดไฮโดรคลอริกและกรดชิตริก ที่มีช่วง pH เท่ากับ 3 ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 90 นาที ผลการทดลองพบว่าการสกัดเพคตินด้วยกรดไฮโดรคลอริก สามารถสกัดเพคตินได้ปริมาณมากที่สุดคือ 3.74 กรัม น้ำหนักกรัมสมมูล 384.61 เมื่อนำไปวิเคราะห์หาคุณสมบัติ พบว่า ปริมาณเมทอกซิล ระดับการเกิดเอสเทอริฟิเคชั่น ปริมาณผลผลิต และปริมาณเถ้า เท่ากับ 8.16, 57.89, 7.49 และ 13.07 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ การสกัดเพคตินด้วยกรดชิตริก สามารถสกัดเพคตินได้ปริมาณเพคติน 3.56 กรัม น้ำหนักกรัมสมมูล 312.50 เมื่อนำไปวิเคราะห์หาคุณสมบัติ พบว่าปริมาณ เมทอกซิล ระดับการเกิดเอสเทอริฟิเคชั่น ปริมาณผลผลิต และปริมาณเถ้า เท่ากับ 6.53, 42.85, 7.12 และ 11.80 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ เพคตินที่สกัดด้วยกรดไฮโดรคลอริกเป็นเพคตินชนิดเมทอกซิลสูงและเพคตินที่สกัดด้วยกรดซิตริกเป็นเพคตินชนิด เมทอกซิลต่ำ

คำสำคัญ: เพคตินจากเปลือกโกโก้, เปลือกโกโก้,เพคติน, กรดไฮโดรคลอริก, กรดซิตริก

Abstract

A Study on the extraction of pectin from cocoa peels with different acids on yield and properties of pectin. The hydrochloric acid and citric acid with a pH 3 were used at 90°C for 90 min were used to extract.

This work aims to study the extraction of pectin from cocoa peels with different acids on yield and properties of pectin. The hydrochloric acid and citric acid with a pH 3 were used at 90°C for 90 min were used to extract. The results found that the extraction of pectin by hydrochloric acid showed the maximum amount of pectin as 3.74 g.The equivalent gram weight was 384.61. The properties of pectin were analyzed.

 $^{^1}$ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

 $^{^1 \\} Bachelor \ of \ Education \ program \ students \ General \ Science, \ Faculty \ of \ Education, \ Loei \ Rajabhat \ University$

²Lecturer of General Science, Faculty of Education, Loei Rajabhat University

The results showed that the methoxyl content, the esterification levels, yield and ash content were 8.16, 57.89, 7.49 and 13.07 percent, respectively. The pectic extraction with citric acid showed the pectin content of 3.56 g, the gram equivalent weight was 312.50. The properties of pectin found that the amount of methoxyl, the esterification level, yield and ash content were 6.53, 42.85, 7.12 and 11.80 percent, respectively. The hydrochloric acid extracted pectin is a high methoxyl pectin and citric acid extracted pectin is a low methoxyl pectin.

Keywords: Pectin from cocoa peels, Cocoa peels, Pectin, Hydrochloric Acid, Citric Acid

1. ความเป็นมาของปัญหา

โกโก้เป็นพืชเศรษฐกิจทางเลือกใหม่ของเกษตรกร ไทยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ระบุว่าในปี 2561 ไทย เป็นผู้ผลิตโกโก้ อันดับ 4 ของอาเซียน ในช่วงปี 2559-2563 ไทยมีพื้นที่ปลูกต้นโกโก้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 98.39 คือ เพิ่มขึ้นจาก 150 ไร่ ในปี 2559 เป็น 1,931 ไร่ ในปี 2563 พื้นที่เก็บเกี่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 38.44 คือเพิ่มขึ้นจาก 36 ไร่ ในปี 2559 เป็น 115 ไร่ ในปี 2563 ปริมาณผลผลิต เพิ่มขึ้นร้อยละ 30.62 คือเพิ่มขึ้นจาก 45 ตัน ในปี 2559 เป็น 82 ตัน ในปี 2563 พื้นที่ปลูกโกโก้ทั้งหมดส่วนใหญ่ อยู่ในภาคเหนือ จำนวน 976 ไร่ คิดเป็น ร้อยละ 51 เช่น จังหวัดเชียงราย และ พิษณโลก รองลงมาคือภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 348 ไร่ คิดเป็น ร้อยละ 18 เช่น จังหวัดอุดรธานีและจังหวัดหนองคาย ภาคกลาง 269 ไร่ คิดเป็น ร้อยละ 14 ได้แก่ จังหวัดลพบุรีและ ประจวบคีรีขันธ์ ภาคใต้ จำนวน 175 ไร่ คิดเป็น ร้อยละ 9 ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานีและสงขลา ภาคตะวันออก 162 ไร่ คิดเป็น ร้อยละ 8 ปลูกที่จังหวัดจันทบุรีแห่งเดียว ปัจจุบัน การผลิตโกโก้ส่วนใหญ่จะดำเนินการในระบบ พันธสัญญา (Contact farming) ระหว่างผู้ประกอบการ ภาคเอกชนกับเกษตรกร โดยผู้ประกอบการภาคเอกชนจะ ทำสัญญาซื้อผลผลิตเป็นราคาขั้นต่ำ ขึ้นอยู่กับคุณภาพ และสายพันธุ์ของโกโก้ ด้านการส่งออกเมล็ดโกโก้ของไทย เพิ่มขึ้น ร้อยละ 809.67 ในปี 2562 ไทยส่งออก ปริมาณ 925.57 ตัน ประเทศส่งออกของไทยที่สำคัญ ได้แก่ อินเดีย ลาว และญี่ปุ่น แต่การส่งออกผลิตภัณฑ์โกโก้ลดลง ร้อยละ 11 ในปี 2562 ส่งออกปริมาณ 19,063 ตัน ประเทศส่งออกของไทยที่สำคัญ ได้แก่ ญี่ปุ่น เมียนมา

และมาเลเซีย ผลิตภัณฑ์โกโก้ที่มีการส่งออกมากที่สุดคือ ช็อกโกแลต และอาหารปรุงแต่งอื่น ๆ ที่มีโกโก้ รองลงมา คือ ผงโกโก้ที่ไม่เติมน้ำตาล หรือสารที่ทำให้หวานอื่น ๆ โกโก้เพสต์และโกโก้บัตเตอร์ (นวลศรี โชตินันทน์, 2564 : ออนไลน์)

จังหวัดเลยเป็นอีกหนึ่งจังหวัดในประเทศไทยที่มี กลุ่มเกษตรกรปลูกต้นโกโก้เพื่อเพิ่มรายได้ในครัวเรือน ผลโกโก้ส่วนใหญ่ใช้ในการผลิตช็อกโกแลตหรือผงโกโก้จะ เอาแค่เมล็ดโกโก้ในการผลิต ซึ่งเปลือกของโกโก้คิดเป็น ประมาณ 50-76% ของน้ำหนักผลโกโก้ สำหรับการกำจัด เปลือกของโกโก้จะนำไปใช้เป็นอาหารสัตว์และส่วนใหญ่ ถูกนำไปทิ้งประสบกับปัญหามลพิษที่เกิดจากขยะและมี จำนวนขยะที่เพิ่มมากขึ้นในทุก ๆ วันทำให้ส่งผลกระทบ ต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม จากการศึกษาพบว่าเปลือก ของโกโก้มีสารเพคตินอยู่ซึ่งเป็นสารที่มีประโยชน์ต่อ อุตสาหกรรมอาหารและยา ประเทศไทยมีการนำเข้า เพคตินจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากซึ่งราคาของ เพคตินจะขึ้นอยู่กับวัตถุดิบที่ผลิตและเกรดของเพคติน ประเทศไทยนำเข้าเพคตินเป็นมูลค่าหลายล้านบาทต่อปี ซึ่งส่งผลให้ต้นทุนในการผลิตสูง เพื่อเป็นการลดต้นทุนใน การผลิตจึงมีความต้องการที่จะผลิตเพคตินภายในประเทศ เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมอาหารและยาตลอดจนใช้ในระดับ ธุรกิจเล็ก ๆ ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมที่มี วัตถุดิบทางการเกษตรและของเหลือใช้ทางการเกษตรที่ ไม่ได้ถูกนำมาใช้ทำประโยชน์หลากหลายชนิดซึ่งเรา สามารถนำมาสกัดเพคตินได้ คณะผู้จัดทำจึงมีแนวคิดที่จะ นำเปลือกผลไม้ เช่น เปลือกโกโก้มาสกัดเพคติน

ดังนั้นเพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับวัตถุดิบที่เหลือ

ใช้ทางการเกษตรทางคณะผู้จัดทำได้เล็งเห็นถึงปัญหา ข้างต้นที่กล่าวไว้นั้น โดยทางคณะผู้จัดทำได้มีความคิดที่ว่า ถ้าหากเรานำเอาเปลือกโกโก้ที่ทำการตัดแต่งแล้วที่จะ นำไปทิ้งมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จะเป็นการเพิ่มมูลค่าและ ลดปริมาณของเหลือใช้ได้ คณะผู้จัดทำจึงมีวัตถุประสงค์ เพื่อนำเปลือกโกโก้ที่เหลือใช้ทางการเกษตรมาสร้าง มูลค่าเพิ่ม โดยศึกษากระบวนการการสกัดเพคตินจาก เปลือกโกโก้เพื่อเป็นแนวทางในการสกัดเพคตินและ ประยุกต์ใช้กับอุตสาหกรรมอาหารและยาต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1. เพื่อเปรียบเทียบปริมาณสารสกัดเพคตินจาก เปลือกโกโก้เมื่อสกัดด้วยกรดที่แตกต่างกัน
- เพื่อศึกษากระบวนการที่เหมาะสมในสกัด เพคตินจากเปลือกโกโก้

3. วิธีการดำเนินงานวิจัย

3.1 การเตรียมตัวอย่าง

นำเปลือกโกโก้มาล้างทำความสะอาด โดยทำการล้างหลาย ๆ ครั้งจนน้ำที่ล้างใส ใช้สัดส่วนเปลือกโกโก้ ในเอทานอล 95% ต่ออัตราส่วน 1:2 น้ำหนักต่อปริมาตร (w/v) ให้ความร้อนที่ 90 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที นำสารสกัดที่กรองได้กรองผ่านผ้าขาวบาง ล้างเปลือกด้วยน้ำ โดยทำเช่นนี้ 3 ครั้ง นำไปอบแห้งที่ อุณหภูมิ 65 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 4 ชั่วโมง ชั่งน้ำหนัก และบดด้วยเครื่องบด

3.2 การสกัดเพคตินด้วยกรดซิตริก

นำเปลือกโกโก้ 50 กรัม ที่ได้จากขั้นตอนการ เตรียมใส่ลงในบีกเกอร์ขนาด 600 มิลลิลิตร เติมกรดซิตริก ที่ มีค่า pH เท่ากับ 3 ลงไปปริมาณ 500 มิลลิลิตร (อัตราส่วนเปลือกโกโก้ต่อกรด เป็น 50: 500 โดยน้ำหนัก ต่อปริมาตร) ทำการสกัดเพคตินจากเปลือกโกโก้โดย ควบคุมอุณหภูมิที่ 90 องศาเซลเซียส ใช้เวลา 90 นาที นำไปปั่นเหวี่ยงที่เวลา 30 นาทีที่ 4,000 rpm นำเปลือกที่ กรองได้ไปเติมกรดซิตริก ที่มีค่า pH เท่ากับ 3 ลงไป ปริมาณ 500 มิลลิลิตร (อัตราส่วนเปลือกโกโก้ต่อกรด เป็น 50: 500 โดยน้ำหนักต่อปริมาตร) ทำการสกัด

อีกครั้ง กรองผ่านผ้าขาวบาง 1 ชั้น จากนั้นทำการ ตกตะกอนเพคตินด้วยการเติมเอทานอล 95% ในอัตราส่วนสารละลายต่อเอทานอล 1:1 โดยปริมาตร (v/v) ตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 15 ชั่วโมง นำสารละลายที่ได้มากรองแยกเอาตะกอนเพคตินผ่านผ้า ขาวบางพร้อมทั้งล้างตะกอนเพคตินที่ได้ด้วยเอทานอล 95% จำนวน 3 ครั้ง นำตะกอนเพคตินที่ได้อบให้แห้งที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 4 ชั่วโมง แล้วบดให้ เป็นผง

3.3 การสกัดเพคตินด้วยกรดไฮโดรคลอริก

นำเปลือกโกโก้ 50 กรัม ที่ได้จากขั้นตอนการ เตรียมใส่ลงในบีกเกอร์ขนาด 600 มิลลิลิตร เติมกรดไฮโดรคลอริกที่มีค่า pH เท่ากับ 3 ลงไปปริมาณ 500 มิลลิลิตร (อัตราส่วนเปลือกโกโก้ต่อกรด เป็น 50: 500 โดยน้ำหนักต่อปริมาตร) ทำการสกัดเพคติน จากเปลือกโกโก้โดยควบคุมอุณหภูมิที่ 90 องศาเซลเซียส ใช้เวลา 90 นาที นำไปปั่นเหวี่ยงที่เวลา 30 นาที ที่ 4,000 rpm นำเปลือกที่กรองได้ไปเติมกรด ไฮโดรคลอริก ที่มีค่า pH เท่ากับ 3 ลงไปปริมาณ 500 มิลลิลิตร (อัตราส่วนเปลือกโกโก้ต่อกรด เป็น 50 : 500 โดยน้ำหนักต่อปริมาตร) ทำการสกัด อีกครั้ง กรองผ่านผ้าขาวบาง 1 ชั้น จากนั้นทำการ ตกตะกอนเพคตินด้วยการเติมเอทานอล 95% ใน อัตราส่วนสารละลายต่อเอทานอล 1:1 โดยปริมาตร (v/v) ตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 15 ชั่วโมง นำสารละลาย ที่ได้มากรองแยกเอาตะกอนเพคตินผ่านผ้าขาวบางพร้อม ทั้งล้างตะกอนเพคตินที่ได้ด้วยเอทานอล 95% จำนวน 3 ครั้ง นำตะกอนเพคตินที่ได้อบให้แห้งที่ อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 4 ชั่วโมง แล้วบดให้ เป็นผง

3.4 การตรวจสอบสมบัติของเพคตินที่สกัดได้

3.4.1 การวิเคราะห์หาปริมาณน้ำหนักกรัม สมมูลของเพคติน

ชั่งผงเพคติน 0.5 กรัมใส่ลงในขวดรูปชมพู่ ขนาด 250 มิลลิลิตร ละลายผงเพคตินด้วยน้ำกลั่น ปริมาตร 10 มิลลิลิตร ใช้แท่งแก้วคนให้เพคตินละลาย เติมโซเดียมคลอไรด์ (NaCl) 1 กรัม จากนั้นนำสารละลาย ไปไตเตรทกับสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซต์ความเข้มข้น 0.1 นอร์มอล โดยใช้ฟืนอลเรดเป็นอินดิเคเตอร์ไตเตรท จนกระทั่งสารละลายถึงจุดยุติ คำนวณค่าน้ำหนักกรัม สมมูล

3.4.2 การหาปริมาณเมทอกซิล (ดัดแปลงจาก ขนิษฐา,2545)

ชั่งน้ำหนักเพคตินผงที่ได้จากการสกัดด้วย กรดซิตริก กรดไฮโดรคลอริก ใส่ลงในขวดรูปชมพู่ ขนาด 250 มิลลิลิตร ขวดละ 0.5 กรัม เติมเอทานอลลงใน ขวดรูปชมพู่ขวดละ 2 มิลลิลิตร ละลายด้วยน้ำที่ปราศจาก แก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ ขวดละ 100 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากันแล้วหยดฟืนอล์ฟทาลีนลงในขวดรูปชมพู่ ขวดละ 5 หยด นำไปไตเตรทด้วยสารละลายโซเดียม ไฮดรอกไซด์ เข้มข้น 0.5 โมลาร์ แล้วบันทึกปริมาตรของ สารละลายโซเดียม-ไฮดรอกไซด์เป็นปริมาตรที่ 1 เติมสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์เข้มข้น 0.5 โมลาร์ ปริมาตร 10มิลลิลิตร เขย่าแรงๆตั้งทิ้งไว้ 15 นาที เติมสารละลายกรดไฮโดรคลอริก เข้มข้น 0.5 โมลาร์ ปริมาตร 10 มิลลิลิตร เขย่าจนสีชมพูหายไป หยดฟีนอล์ฟ ทาลีนลงในขวดรูปชมพู่ขวดละ 5 หยด นำไปไตเตรทด้วย สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์เข้มข้น 0.5 โมลาร์ แล้วบันทึกปริมาตรของสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ เป็นปริมาตรที่ 2 แล้วคำนวณหาค่า Degree of esterification (DE) จากสูตร %DE = [สารละลาย โซเดียมไฮดรอกไซด์ปริมาตรที่ 2 ÷ (สารละลายโซเดียม ไฮดรอกไซด์ปริมาตรที่ 1 + สารละลายโซเดียมไฮดรอก ไซด์ปริมาตรที่ 2)] × 100นำค่าเอสเทอริฟิเคชั่นที่ได้ไปหา ปริมาณเมทอกซิลโดยดูจากตารางที่แสดงความสัมพันธ์ ระหว่างระดับการเกิดเอสเทอริฟิเคชั่นกับปริมาณ เมทอกซิล

3.4.3 การวิเคราะห์ปริมาณเถ้า

ชั่งน้ำหนักผงเพคติน 1.5 กรัม ใส่ในถ้วย กระเบื้องเคลือบซึ่งทราบน้ำหนักแล้ว นำไปเผาซึ่งตั้ง อุณหภูมิเตาเผาไว้ที่ 550 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง ตั้งทิ้งไว้ในเตาเผาเป็นเวลา 1 คืน คำนวณหาปริมาณเถ้า 3.4.4 สูตรการคำนวณหาค่า % yield

สูตรคำนวณ % yield = [(น้ำหนักของสารสกัด เพคตินจากเปลือกโกโก้ ÷ น้ำหนักแห้งของเปลือกโกโก้)× 1001

4. ผลการวิจัย

4.1 การศึกษาชนิดของตัวทำละลายที่มีผลต่อการ สกัดสารเพคตินจากเปลือกโกโก้ พบว่าการสกัดเพคติน จากเปลือกโกโก้ด้วยกรดไฮโดรคลอริกได้ปริมาณเพคติน สูงกว่าการสกัดด้วยกรดซิตริก กล่าวคือการสกัดด้วยกรด ไฮโดรคลอริกได้ปริมาณเพคติน 3.74 กรัม ส่วนกรด ซิตริกได้ปริมาณเพคติน 3.56 กรัม

4.2 การศึกษาน้ำหนักสมมูลของเพคตินจาก เปลือกโกโก้ พบว่าการสกัดเพคตินด้วยกรดไฮโดรคลอริกมี น้ำหนักกรัมสมมูล 384.61 ซึ่งมากกว่าการสกัดเพคตินด้วย กรดชิตริก ที่มีน้ำหนักกรัมสมมูล 312.50 แสดงว่าเพคติน ที่สกัดด้วยกรดไฮโดรคลอริกที่มีน้ำหนักกรัมสมมูลสูงจะบ่ง บอกได้ว่ามีค่าน้ำหนักโมเลกุลสูงกว่าเพคตินที่มีน้ำหนัก กรัมสมมูลน้อยคือสกัดด้วยกรดชิตริก น้ำหนักกรัมสมมูล มากบ่งบอกถึงค่าน้ำหนักโมเลกุลสูงและความสามารถเกิด เจลได้ดี

4.3 การเปรียบเทียบปริมาณเมทอกซิลของ เพคตินจากเปลือกโกโก้ พบว่าปริมาณเมทอกซิลของ เพคตินที่ สกัดด้วยกรดไฮโดรคลอริกจะมีปริมาณ เมทอกซิลสูงซึ่งเพคตินเป็นชนิดเมทอกซิลสูงและเพคตินที่ สกัดด้วยกรดซิตริกมีปริมาณเมทอกซิลต่ำเป็นชนิดเมทอก ซิลต่ำ

4.4 การเปรียบเทียบระดับการเกิดเอสเทอริฟิ เคชั่นของเพคตินจากเปลือกโกโก้ พบว่าระดับการเกิด เอสเทอริฟิเคชั่นของเพคตินที่สกัดด้วยกรดไฮโดรคลอริกมี ค่า 57.89และระดับการเกิดเอสเทอริฟิเคชั่นของเพคตินที่ สกัดด้วยกรดซิตริกมีค่า 42.85% ซึ่งระดับการเกิด เอสเทอริฟิเคชั่นจะบ่งบอกถึงชนิดของเพคตินว่าเป็น เพคตินที่มีเมทอกซิลสูงหรือเพคตินที่มีเมทอกซิลต่ำ ซึ่งเพคตินที่มีเมทอกซิลสูงเป็นเพคตินที่มีระดับของเมทธิล เอสเทอริฟิเคชั่นหรือมีค่า DM มากกว่า 50% และเพคติน ที่มีเมทอคซิลต่ำเป็นเพคตินที่มีระดับของเมทธิล เอสเทอริฟิเคชั่นหรือมีค่า DM มากกว่า 50% และเพคติน ที่มีเมทอคซิลต่ำเป็นเพคตินที่มีระดับของเมทธิล เละ

เอสเทอริฟิเคชั่นหรือมีค่า DM น้อยกว่า 50%

4.5 การศึกษาร้อยละผลผลิตของเพคตินจาก เปลือกโกโก้ พบว่าปริมาณผลผลิตของเพคตินที่สกัดด้วย กรดไฮโดรคลอริกมีค่าเท่ากับ 7.49 ไม่แตกต่างกันกับ ปริมาณผลผลิตของเพคตินที่สกัดด้วยกรดซิตริกที่มีค่า เท่ากับ 7.12

4.6 การเปรียบเทียบปริมาณเถ้าของเพคตินจาก เปลือกโกโก้ พบว่าปริมาณเถ้าของเพคตินที่สกัดด้วยกรด ไฮโดรคลอริกและกรดซิตริกคือร้อยละ 13.07 และ 11.80 ตามลำดับ ซึ่งปริมาณเถ้าสูงกว่าปริมาณเถ้าของเพคติน ทางการค้า แสดงให้เห็นว่ามีปริมาณสิ่งเจือปนอื่น

4.7 การเปรียบเทียบลักษณะทั่วไปของเพคติน ที่สกัดได้ด้วยวิธีต่าง ๆ พบว่าลักษณะทั่วไปของเพคติน ที่สกัดด้วยกรดไฮโดรคลอริกเป็นของแข็งสีเหลืองน้ำตาล และเพคตินที่สกัดด้วยกรดซิตริกเป็นของแข็งสีเหลือง น้ำตาลเช่นกับ

5. อภิปรายผล

จากการศึกษากระบวนการในการสกัดเพคตินจาก เปลือกโกโก้ด้วยกรดที่แตกต่างกันคือ กรดไฮโดรคลอริก และกรดซิตริก ที่มีช่วง pH เท่ากับ 3 เป็นเวลา 90 นาที จะได้ปริมาณเพคติน 3.74 กรัม และ 3.56 กรัม ซึ่งปริมาณเพคตินที่สกัดด้วยกรดไฮโดรคลอริกมีปริมาณ มากกว่าการสกัดด้วยกรดซิตริกและวิธีการสกัด ที่เหมาะสมในการสกัดเพคตินจากโกโก้ คือ การสกัดด้วย กรดไฮโดรคลอริก เนื่องจากค่าระดับการเกิด เอสเทอริฟิเคชั่น ปริมาณเมทอกซิล มีปริมาณ เมทอกซิลร้อยละ 8.16 (%DE = 57.89) พบว่า เพคตินที่ สกัดด้วยกรดไฮโดรคลอริกเป็นเพคตินชนิดเมทอกซิลสูง เพคตินที่สกัดด้วยกรดไฮโดรคลอริกที่เป็นเพคตินชนิด เมทอกซิลสูงนำมาประยุกต์ใช้ในด้านอาหารใช้ในแยม และเยลลี่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของหยาดรุ้ง สุวรรณรัตน์, จิรพร สวัสดิการ และ รุ่งทิวา สุวรรณรัตน์. (2562) ระดับการเกิดเอสเทอริฟิเคชั่นและปริมาณ เมทอกซิลของเพคตินที่สกัดด้วยกรดไฮโดรคลอริกมีค่า ใกล้เคียงกับเพคตินทาง

การค้า โดยมีค่าเท่ากับร้อยละ 52 40+2.91 และ 8.54 ตามลำดับ จากผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า เพคตินที่สกัดได้จากทั้ง 3 วิธี มีปริมาณเมทอกซิล มากกว่า 8.16 จึงสามารถจัดเพคตินจาก เปลือกทุเรียน ที่สกัดได้เป็นชนิดเมทอกซิลสูง และการสกัดด้วยกรด ชิตริก มีปริมาณเมทอกซิลร้อยละ 6.53 (%DE = 42.85) พบว่า เพคตินที่สกัดด้วยกรดซิตริกเป็นเพคตินชนิดเมทอก ซิลต่ำ และค่าระดับการเกิดเอสเทอริฟิเคชั่นมีผลต่อความ หนืดของเพคติน การเกิดเจล และปริมาณเมทอกซิล สามารถนำมาใช้เป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณสมบัติการเกิดเจล และเป็นค่าที่แสดงถึงประสิทธิภาพในการสกัดเพคตินที่มี คณภาพสง ซึ่งชนิดของกรดมีผลต่อการสกัดเพคตินจาก เปลือกโกโก้ และปริมาณเถ้าของเพคตินที่สกัดด้วยกรด ไฮโดรคลอริกและกรดซิตริกมีปริมาณร้อยละ 13.07 และ 11.80 ซึ่งมีปริมาณเถ้าสูงกว่าปริมาณเถ้าของเพคติน ทางการค้า แสดงให้เห็นว่ามีปริมาณสิ่งเจือปนอื่น

ข้อเสนอแนะ

- 1. ควรหาวัตถุดิบที่เหลือทิ้งชนิดอื่นๆ มาทำการ สกัดเพคติน เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการสกัด
- 2. ควรมีการศึกษาการหาปริมาณกรดกาแลค ทูโรนิกในเพคติน

เอกสารอ้างอิง

ไทย เมทัลลิ. (2564). กรดซิตริก. [ระบบออนไลน์].
 แหล่งที่มา : https://www.thaimetalli.com./
 2021/02/10/กรดซิตริก. (12 กรกฎาคม 2565)
ทิพย์ธิดา หนูทรัพย์, ภัสราภรณ์ ข้าวภูมิ, จิตติประภา
 พรหมดี และ ปิยะนุต น้อยดวง. (2561).
 ศึกษาการสกัดเพคตินจากเปลือกมะกรูดด้วย
 กรดซิตริก. รายงานการประชุม การประชุม
วิชาการระดับชาติ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 ระหว่างสถาบัน ครั้งที่ 6 สมุทรปราการ:
 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.

ธานุวัฒน์ ลาภตันศุภผล, ปฏิมา ทองขวัญ และศิริลักษณ์ สรงพรมทิพย์. (2556). **การสกัด**

- **เพคตินจากเปลือกผักและผลไม้.** วารสาร วิทยาศาสตร์เกษตร
- นวลศรี โชตินันทน์. (2564). ผล**ิตภัณฑ์โกโก้**อุตสาหกรรมในครัวเรือน ปลูกและแปรรูปเอง
 ที่เชียงใหม่. [ระบบออนไลน์].แหล่งที่มา :
 https://www.technologychaoban.com
 (25 มิถุนายน 2565)
- ฟ้าใสวันใหม่. (2564). **โกโก้.** [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา : https://www.bloggang.com (12 กรกฎาคม 2565)
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2565). **กรดไฮโดรคลอริก.**[ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา : https://
 th.wikipedia.org/wiki/กรดไฮโดรคลอริก. (12
 กรกฎาคม 2565)
- วัชระ เวียงแก้ว. (2549). การสกัดเพคตินด้วยไอน้ำ จากเปลือกส้ม. ภาควิชาวิศวกรรมเคมี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินท รวิโรฒ องครักษ์.
- สยามเคมี. (2564). **เพคติน.** [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา : https://www.siamchemi.com (12 กรกฎาคม 2565)
- หยาดรุ้ง สุวรรณรัตน์ , จิรพร สวัสดิการ และ รุ่งทิวา สุวรรณรัตน์. (2562). การสกัดและการ ประยุกต์ใช้เพคตินจากเปลือกทุเรียน. วารสารวิจัยรำไพพรรณีปีที่ 13 ฉบับที่ 2 คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี.
- อังคณา เชื้อเจ็ดตน, ชลีกร ไกลถิ่น, อินทิรา ทาคา,
 วีรนุช คฤหานนท์ และพรอนันต์ บุญก่อน.
 (2563). การสกัดเพคตินจากเปลือกถั่วลิสง
 ด้วยความร้อนร่วมกับอัลตราโซนิกช่วยสกัด.
 วารสารวิจัย คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 ราชภัฏลำปาง.
- Lúcia Cristina Vriesmann, Reinaldo Francisco, Teófilo Carmen, Lúciade Oliveira Petkowicz. (2012) . Extraction and characterization of pectin from cacao

- pod husks (Theobroma cacao L.) with citric acid. From: https://bit.ly/3QOYsr8 (Retrieved 2020, June 27)
- Marsiglia D.E., Ojeda K.A., Ramírez M.C., Sánchez E. (2016). Pectin extraction from cocoa pod husk (Theobroma cacao L.) by hydrolysis with citric and acetic acid. From: https://bit.ly/3nCqGs5 (Retrieved 2020, June 27)